

Sygn. akt I ACz 193/12

I ACz 194/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Pelc
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J.K. Z. P.H.U. (...) w T. (...)**

przeciwko **(...).V. E. H.**

o zapłatę

na skutek zażaleń pozwanego

- na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 8 listopada 2011 r., sygn. akt VI GNc 299/10,

- na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 9 lutego 2012 r.

sygn. VI GNc 299/10

p o s t a n a w i a:

I. uchylić postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 8 listopada 2011 r. sygn. VI GNc 299/10,

II. umorzyć postępowanie w przedmiocie zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego z dnia 9 lutego 2012 r. sygn. VI GNc 299/10.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2013 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie podjął postępowanie zażaleniowe w sprawie I ACz 193/12 i I ACz 194/12,

z uwagi na to, Europejski Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w dniu 19 grudnia 2012 r. w sprawie K. A. i E. A. przeciwko S. O. i C. O. (sygn. C – 325/11).

W wyroku tym Trybunał orzekł :

Artykuł 1 ust.1. rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007r., dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („ doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewiduje, że dokumenty sądowe przeznaczone dla strony, której miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim, są złożone do akt postępowania ze skutkiem doręczenia, gdy strona ta nie ustanowiła pełnomocnika do doręczeń zamieszkałego w owym prawym państwie członkowskim, gdzie toczy się postępowanie sądowe.

Rozstrzygnięcie zażalenia wniesionego przez pozwanego na postanowienie w przedmiocie stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty z dnia 8.11.2011 r. przez pozwanego musi uwzględniać powyższe orzeczenie Trybunału.

Z treści orzeczenia jasno wynika, że przepis art. 1135⁵ § 2 kpc, który stosował Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie stoi w sprzeczności z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. (Dz U. UE.L 2007.324.79).

Mechanizm fikcyjnego doręczania przewidziany w art. 1135⁵kpc okazuje się bowiem niezgodny z realizacją celów ochrony prawa do obrony, o której mowa w/w rozporządzeniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, działając w oparciu o art. 386 § 4 kpc, uchylił postanowienie z dnia 8.11.2011 r. w przedmiocie stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty.

Odnosnie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 9 lutego 2012 roku :

Z treści wniosku wynika, że pozwany wystąpił z wnioskiem o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty w trybie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz. U. UE. L.2006. 399.1) – niezwłocznie po doręczeniu mu na formularzu G stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty. W istocie pozwany zmierzał w ten sposób do zniwelowania skutków tego zdarzenia prawnego.

W związku z tym, że Sąd Apelacyjny uwzględnił zażalenie pozwanego na postanowienie o stwierdzeniu wykonalności e.n.z., co w sposób zasadniczy zmienia sytuację prawną pozwanego, rozstrzygnięcie o zasadności postanowienia w przedmiocie wniosku w trybie art. 20 Rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 stało się bezprzedmiotowe. Uległy bowiem zmianie okoliczności, które mogą przesądzać o istnieniu, bądź nieistnieniu przesłanek określonych w art. 20 Rozporządzenia w/w.

Z tych przyczyn postępowanie zażaleniowe należało umorzyć (art. 355 kpc, w związku z art. 391 § 2 kpc).